

Sygn. akt IV CZ 79/17

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie ze skargi E. B.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem
Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 18 kwietnia 2013 r., sygn. akt I Ca (...)

w sprawie z wniosku E. B.

przy uczestnictwie S. C. i S. C.

o rozgraniczenie nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 listopada 2017 r.,

zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 20 marca 2017 r., sygn. akt I Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Skargą z dnia 29 września 2016 r. E. B. wniosła o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie I Ca (...) o rozgraniczenie. Jako podstawę wznowienia wskazała art. 403 § 2 k.p.c.

Skarżąca twierdziła, że w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego, uzyskała informację o nowym środku dowodowym w postaci dokumentu - protokołu granicznego sporządzonego przez geodetę A. I. z 2010 r., nr dz. ewid. (...), nr (...), który znajduje się w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym prowadzonym przez Starostę B. Informację o tym, iż protokół graniczny z 2010 r. może stanowić podstawę wznowienia postępowania uzyskała na początku lipca 2016 r.

Postanowieniem z dnia 20 marca 2017 r. Sąd Okręgowy w Z. odrzucił skargę o wznowienie postępowania stwierdzając, że wskazane przez skarżącą okoliczności nie stanowią ustawowej podstawy wznowienia. Analiza akt sprawy wskazuje bowiem, że okoliczności, na podstawie których skarżąca domaga się wznowienia postępowania, były przez nią znane zarówno w toku postępowania przed Sądem I, jak i II instancji.

W zażaleniu skarżąca zarzuciła naruszenie art. 407 § 1 k.p.c. oraz art. 403 § 1 pkt 1 i § 2 k.p.c. poprzez przyjęcie przez Sąd Okręgowy w Z., że powzięła wiadomość o wadze dokumentu już w toku postępowania rozgraniczeniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Oznacza to, że możliwość skutecznego powołania się na podstawę wznowienia z art. 403 § 2 *in fine* k.p.c. zależy od spełnienia łącznie trzech przesłanek: wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które istniały w toku postępowania ale nie zostały w nim powołane, niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu oraz ich możliwego wpływu na wynik sprawy.

Nowymi środkami dowodowymi w znaczeniu tego przepisu są dowody wykryte, a więc takie, które istniały już w czasie trwania prawomocnie zakończonego postępowania, z których strona nie mogła skorzystać, gdyż były dla niej nieznane i wówczas nieujawnione - strona nie miała do nich dostępu i nie

musiała ich znać (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 1968 r., I Co 1/68, OSNCP 1969/2/36; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 kwietnia 2011 r., III CZ 13/11, nie publ.). Niewiedza strony o środkach dowodowych musi wynikać z przyczyn obiektywnych, niezależnych od niej, a nie z zaniechania działania w trakcie postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2007 r., I CZ 105/07, nie publ.). Inaczej mówiąc, niemożność skorzystania w poprzednim postępowaniu z określonych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych nie zachodzi wówczas, gdy istniała możliwość powołania ich w tym postępowaniu a tylko na skutek opieszałości, zaniedbań, zapomnienia lub błędnej oceny potrzeby ich powołania strona tego nie uczyniła.

Sąd drugiej instancji trafnie przyjął, iż wskazywany przez skarżącą w skardze środek dowodowy nie spełnia warunków określonych w art. 403 § 2 k.p.c. Protokół graniczny z dnia 25 sierpnia 2010 r. nr (...) sporządzony przez geodetę uprawnionego A. I., którego kopia została dołączona do skargi i na który powołuje się skarżąca, został podpisany przez wszystkich uczestników postępowania rozgraniczeniowego. Oznacza to, iż dokument ten był znany skarżącej już w dacie jego podpisania, a więc w dniu 25 sierpnia 2010 r. Protokół ten znajduje się również w aktach sprawy I Ns (...) Sądu Rejonowego w B., zaś skarżąca na rozprawie w dniu 17 lutego 2011 r. popierając wniosek o rozgraniczenie nieruchomości wnosila o jego dokonanie zgodnie z dokumentacją sporządzoną przez geodetę A. I. w postępowaniu administracyjnym, na którą składa się także przedmiotowy protokół graniczny.

Skarżąca, jak zasadnie przyjął Sąd Okręgowy, nie wykazała, aby z powodu obiektywnej przeszkody nie mogła wcześniej skorzystać z powołanego w skardze środka dowodowego.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.

aj

r.g.